

העלון מוקדש לאוקמי שכינתא מעפרא ולעילוי נשמת מרת אימי דליה אפרת בת נעימה ע"ה

פני עין חמד

יזכר לאלוהי י"י בית הכנסת לכוונת "עין חמד" - מקבלת ציון

פרשת ואתחנן - פבוד הורים

"כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ... לְמַעַן יֵאָרִיכוּ יָמֶיךָ"
(דברים ה', ט"ו)

הזה בפח נפש בר מינן, ואם תראה בני-אדם שהקלו במצוות כיבוד הורים והשחיתו דרכם ואעפ"כ הם שקטים ושאננים ולא לקו ביסורים ובעניות, דע לך בנאמנות גמורה לסוף ימיו לא יצא נקי מהעונשים והיסורים הבאים עליו, ואם לא ייסרהו בעולם הזה יהיה עונשם כפל כפליים לעולם הבא."

הגר"ח קניבסקי (בס' ארחות ישר) כתב: "יש הרבה עוונות ומצוות שחשבון ופירעון שלהם נדחה לעולם הבא, אך כיבוד אב ואם, הוא מהדברים שאינם סובלים דיחוי, הקב"ה משלם עליהם כאן בעולם הזה."

הכרתי בירושלים אברך תלמיד חכם שלא דיבר עם אביו שנים (אבא שלו היה מגיע לשיעורים שלי בבית הכנסת היזדים. האבא היה בצער גדול מזה). האברך הזה ל"ע מצא את מותו במקווה ולא הגיע לגיל חמישים.

על הפסוק "למען יאריך ימך" (דברים ה', ט"ו) - רש"י הקדוש פירש - אחרת ימיו מתקצרים!

מרח' חזון איש' (מעשה איש ח"ד עמוד קצ"ח) מעיד על עצמו: "לכל מדרגה שהגעתי וכל מידה נכונה שיש בי, הכל בזכות מצוות כיבוד הורים".

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס שליט"א
ראש בד"ץ 'כשרות בישראל'

זמן לכת

זמן	כנסת לכת	זאת לכת	יבין מן
י"ט	18:54	20:05	20:57
כ"א	19:12	20:03	20:54
מ"ב	19:15	20:06	20:57
כ"ג	19:13	20:04	20:54

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה
שמואל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
רונן אברהם וב"מ
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת-
שלמה ודנה דוד וב"ב
י.מ.ש כדורי
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב
עמית בן אהרון וב"ב
רח דוד בן לאה וב"ב

ציווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה נינט
אילן בן ג'ולייט
אנאל חביבה בת שולמית
מיטל בת מלכה
טליה עדן אסתר בת שולמית
שרי ימנה בת שולמית
שושנה שירה בת סילביה
אברהם גורג' בן דליה אפרת
סיון רבקה בת אלן אסתר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רוחמה
סיון בת אסתר
דיאל בן שרה
נעמה בת יפה
אסף בן סופיה
לימור בת פרידה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה
ימנה ניצרי בת סטה-
מרדכי ניצרי בן פרח-
סימי בת סוליקה
אורן בן אסתר
נעם יצחק בן רחל ברכה
שרה שילת בת אורי
לביא ישראל בן תמר חיה
מוריה בת רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה
משה בן דנימה
רפאל משה בן רחל
רחל ברכה בת פדילה דליה
רונית בת סבריה
רפאל אבידן בן תקווה
בנימין בן ברכה
נעמה בת שרה
נעם אלימלך בן אושרית-
לימור בת פרידה
מאיה בת עדי
יהודית אסתר פראדל בת חיה-
ימים

אדם שרוצה חיים טובים ומאושרים עליו לדעת שיש הבטחה מפורשת מאת הקב"ה. בפרשה שלנו אנחנו קוראים: "כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ כְּאֲשֶׁר צִוְּךָ ה' אֱלֹהֶיךָ, לְמַעַן יֵאָרִיכוּ יָמֶיךָ וְלְמַעַן יֵיטֵב לָךְ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ" (דברים ה', ט"ו).

אנשים עושים השתדלויות רבות כדי להאריך ימים. הם דואגים לאוכל בריא, עושים כושר וכו'. אין ספק שזה גם חשוב אבל התורה הקדושה מבטיחה לך אריכות ימים. כמה שאנחנו רוצים חיים טובים- הבטחה תלויה בכיבוד הורים.

האברבנאל מבאר- "למען ייטב לך"- כשאתה תתבגר- גם הילדים שלך יכבדו אותך.

במדרש תלפיות (ענף כיבוד או"א) כתב: "המכבד את אביו ואימו, הקב"ה נותן לו בנים שיכבדו אותו".

המכבד את הוריו זוכה לבנים גדולי הדור- כך בעל 'מנורת המאור' הבטיח הבטחה יקרת ערך מבוקשת ונכספת עד כלות הנפש.

הגר"ח פלאג'י (ס' תוכחת חיים פ' תולדות) כתב: "אבותינו סיפרו לנו וגם ראינו בעינינו, הרבה אנשים שהם מכבדים את הוריהם כראוי וזכו לכבוד גדול, ועושר ובנים ואריכות ימים ושנים".

"וכל מי שלא נהג כשורה לכבד את הוריו כראוי, צרות רבות סובבוהו, ולא יצאו מן העולם עד שירדו מנכסיהם בעניות גדולה ולא היתה להם הצלחה, ופגעו בהם חולאים רבים וחלק לא זכו לבנים ויצאו מן העולם

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניצרי בן ימנה וגלית בת מסודי

להצלחת אברהם גורג' בן דליה אפרת וב"ב
לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה

לע"נ פיבי בת מזל ע"ה ונועם בן אורנה ז"ל

העלון מוקדש לעילוי נשמת
משה בן גורג'יה ז"ל

לעילוי נשמת
אדי אדוניו מזרחי בן שרה סרח

לרפואה שלימה
לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר
נועה בת אסתר
ולילד אורי חיים בן שלי

שואל ומשיב בהלכה - בשר וחלב - חלק י"ב

ממתי מונים שש שעות מארוחה בשרית?

שאלה: ?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחס' ראש בד"ץ 'כשרות בישראל':

שעות אלו מונים מזמן סיום אכילת הבשר ממש, ואין צריך להחמיר ולמנות מסיום הסעודה. **מקורות:** דגול מרבבה על הש"ך (סימן פט סק"ג), דרכי תשובה (אות ד), כף החיים (סק"ט). כן העלה הגר"ש וואזנר בקובץ מבית לוי ח"ט (עמוד כב). בספר ערוך השולחן (ס"ד) כתב להחמיר ולמנות מזמן סיום הסעודה הבשרית.

יש אומרים, מלבד המתנה של שש שעות מאכילת הבשר, צריך לפנות את השולחן שאכל עליו בשר ולברך ברכת המזון. **מקורות:** ש"ך (סימן פט סק"ה), ט"ז (שם סק"ב), בן איש חי (ש"ב שלח לך אות י).

כאשר יש לאדם ספק, אם עברו שש שעות שלמות מסוף זמן אכילת הבשר ואין לו איך לברר, יש מקילים לאכול חלבי. **מקורות:** דרכי תשובה (סימן פט אות ה) בשם דברי שאול ויוסף דעת (שם) דלא שייך הכא איתחזק איסורא, כיון שהטעם הולך ונקלש מעט מעט, ואתרע החזקה הראשונה. עוד הביא דברי הצ"ח (פסחים ט ע"ב) מובא בפתחי תשובה (יו"ד סימן קב סק"ו) דלא אמרין דבר שיש לו מתירין בדבר שיש לו שימוש תדיר, מכיוון שלשימוש של עכשיו אין היתר, וה"נ לא חשיב דשיל"מ, דהא יכול לאכול גבינה גם עכשיו וגם אח"כ ואין היתר לאכילה של עכשיו. ע"ע בשו"ת שבט הקהתי ח"א (סימן ריח). ע"ע בספר בדי השולחן (שם אות ט). ע"ע להרב משנה שכיר (יו"ד סימן סח) שדיבר בזה. שוב הראוני בספר ילקוט יוסף ח"ג (עמוד שפו) להקל בזה מטעם ספק ספיקא, שמא עברו שש שעות ושמה הלכה כמו הסוברים שאין צריך להמתין שש שעות. ולא הוי כדבר שיש לו מתירין, כי כעת רוצה לאכול ולא לאחר זמן. ועוד, רבו הפוסקים דאמרינן ספק ספיקא אף בדבר שיש לו מתירין. אף שהיתה כאן אכילה ודאית של בשר וא"כ איתחזק איסורא, כתב בשו"ת יביע אומר ח"ב (יו"ד סימן ט אות י) דספק דרבנן לקולא אף היכא דאיתחזק איסורא, יש להקל. ע"ש. ע"ע בשו"ת דברי בניהו חט"ו (סימן כא). מ"ש ואין לו איך לברר, מכיוון שבאופן שאפשר לברר את הספק בקלות, לא אומרים ספק דרבנן לקולא. כמ"ש בש"ך ובפרי מגדים (יו"ד סימן קי ס"ק טו), ובשער הציון (סימן רנב ס"ק לט). בפרט לדעת הרמ"א שהמתנה של שש שעות אינו איסור דרבנן גמור אלא מנהג שהתקבל באופן מוחלט, ממילא אפשר שאין לדון הספק בו כספק איסור דרבנן. ובקונטרס שולחן ערוך כהלכה- וייל (עמוד יג) הביא משמיה דהגר"ש אלישיב זצ"ל להקל. ובספר בדי השולחן (סימן פט ס"א ביאורים ד"ה שש) כתב דהמיקל לא הפסיד.

יש מחמירים עד שיצא הספק מליבו. **מקורות:** לדעת מרן השו"ע שהמתנה שש שעות הוא איסור דרבנן, לכאורה יש להחמיר בספק שש שעות, מכיוון שהוא ספק דרבנן בדבר דאיתחזק איסורא שיש להחמיר בו. כמבואר בש"ך (יו"ד סימן קי כללי הספיקות אות כ), בחוות דעת (שם סק"כ) ובשער המלך (מקוואות כלל א). כן פסק המשנה ברורה (סימן עו ס"ק כה). כן הביא הרב יד יהודה (סימן פט סק"א) בתחילת דבריו להחמיר בזה ושאל להקל מטעם ספק דרבנן לקולא, כיון דהוי דבר שיש לו מתירין ובזה אין אומרים ספק דרבנן לקולא. ע"ע בספר מעדני השולחן (שם אות ג). והמיקל לא הפסיד.

בזכות מה מתעשרים?

רבי דוד לייב סיפר: שמעתי פעם שיהודי ניגש לאדמו"ר הרב חיים מאיר הגר מויז'ניץ זיע"א (ה'אמרי חיים) וביקש ממנו ברכה לעשירות תוך כדי שהוא מנמק את בקשתו ואומר לרבי: "הלא פלוני העשיר (המפורסם בויז'ניץ) זכה לעשירות בזכות ברכתו של הרבי". מרן ה'אמרי חיים' השיב: "דע לך כי פלוני זכה לעשירות בגלל מצוות כיבוד אב ואם". רבי דוד לייב ביאר את דברי הרבי: אביו של אותו יהודי עשיר עבד לפרנסתו במלאכה שאינה לפי כבודו, אבל הוא לא רצה להתפטר למרות שמעסיקיו נתנו לו משכורת פעוטה. בנו שהיה אז איש אמיד (אבל עדיין לא עשיר) היה נותן כסף רב לאחראים כדי שבסוף החודש יתנו לאביו משכורת מכובדת כביכול שזה מגיע לו בגין עבודתו. בנוסף, מכיוון שאותו יהודי היה גר בסמוך לבית הוריו, לאחר פטירת אביו, למרות שכבר התחיל להתעשר, הוא נשאר לגור ממש ליד אימו בדירה עלובה כדי לכבד ולסעוד אותה שנים ארוכות. רק לאחר שנפטרה הרשה לעצמו לעבור לוויילה מפוארת כראוי לעושרו ויכולתו.

מדוע נחשבים את הציונים עם כ"ף ה' פאת קריאת ש"א ופ"א?

ש"א ופ"א ה' אלקינו ה' אלה

סה"כ 1124

13 26 108 26 541 410

ל'ת אמה קמ"ז אצ"פ פ"א

סה"כ 1124

63 163 245 46 607

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?
צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה.
בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחס' שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

יש לך תפילין ללא שימוש? אל תפספס הזדמנות לעשות בהם מצווה גדולה!!!

ארגון 'קשר של תפילין' ידאג לאסוף, לבדוק ולחדש את התפילין ולמסור למתחזקים ואנשי ביטחון שרוצים להניח. 0556773965

העלון נמצא בחובות גדולים. בעל בית-הדפוס העלה את מחיר ההדפסה בבת אחת ב-220 ₪ לכל הדפסה

מי שיוכל לעזור, תבוא עליו ברכת טוב. למעוניינים לעזור נא להתקשר 052-7652084 או לשלוח מייל PnineEH@gmail.com

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לנשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחס' בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים- הגאון הרב דב העניך פדווא זצ"ל

הגאון הרב חנוך דב העניך הניך פדווא זצ"ל- נולד ב-כ' מנחם אב ה'תרס"ח (1908) בבוסק שבגליציה (כיום אוקראינה). נקרא על שם סביו, האדמו"ר רבי חנוך דב העניך מאיר מאלסק. כשהיה בן חמש פרצה מלחמת העולם הראשונה ומשפחתו היגרה לווינה, שם התחנך בת"ת בחצר הקודש של הרה"ק מהר"י מהוסיאטין זצוק"ל. כבר אז בלט על חבריו בני גילו בהתמדתו. עד מהרה נכנס ללמוד בישיבת 'הר המורה'.

בהמשך למד אצל הרב חיים פינטר מבוקאווסק. באותם הזמנים רבנים בעלי שם עברו לווינה ורבינו זכה לראות אותם וגם ללמוד מהם. למד בישיבות צעהלים ומטרסדורף. לאחר מכן למד בשטיבל של חסידי בעלזא בקרקוב. נסמך להוראה מהרב שמואל פירר אב בית דין קרוסנו. שימש כרב בית המדרש 'שומרי הדת' בווינה. לאחר נישואיו המשיך לשקוד על דלתי תורה וכבר אז כיהן כרב ומו"צ בעיר וינה.

בזמן שהגרמנים סיפחו את אוסטריה הם אסרו את רבינו והוא ישב בבית הסוהר כשנה עד ששוחרר בהשתדלות העסקנים בתנאי שיברח מיד מהמדינה. כך רבינו עם משפחתו הגיעו לארץ ישראל והתיישבו בירושלים כשהם חסרי כל. התמנה למו"ץ בעדה החרדית ולרב בשכונות בתי ראנד, בתי ברוידא ושכונת 'כנסת ישראל'. היה חסיד בעלזא. האדמו"ר רבי אהרן רוקח מבעלזא כיבד את רבינו ושלח אליו שאלות בהלכה. כשיסד הרב מטשעבין את ישיבת 'כוכב מיעקב' בירושלים, הוא קרא לרבינו לכהן כראש ישיבה. בצוק העתים במלחמת העולם השנייה החליף את שם משפחתו למשפחת אמו.

בשנת ה'תשט"ו (1955) מונה לאב בית דין התאחדות קהילות החרדים בלונדון, תפקיד אותו מילא עד יומו האחרון. שמו התפרסם בידיעותיו וגדלותו. מכל קצות הארץ שלחו אליו את ספיקותיהם בהלכה. היה נח לכל. ביתו היה פתוח לרווחה. ענוותן מופלא. נפטר ב-ט"ו אב ה'תש"ס (2000) בלונדון. חי כ-92 שנים. ארונו הועלה לירושלים והוא נקבר בהר-המנוחות בירושלים.

אביו: ר' אליעזר זאב טויבר (חסיד בעלזא ואלסק). **אימו:** מרת טויבא (בת ר' שמואל יוסף פדווא). **נשותיו:** מרת חנה גיטל (זיווג ראשון- בת ר' נפתלי גוטסמן, הגבאי של האדמו"ר רבי ישכר דב רוקח מבעלזא), מרת יהודית (זיווג שני- נכדת הרב הגאון יוסף חיים זוננפלד).

מילדי: מרת בריינא מאשא (נישאה לר' שלום פרידמן, דיין בהתאחדות קהילות החרדים בלונדון), הרב יוסף (דיין בהתאחדות קהילות החרדים בלונדון ורב בית המדרש 'חשב האפוד'), ר' משה חיים אפרים (ממלא מקומו בתפקיד אב בית דין התאחדות קהילות החרדים בלונדון), ר' יהושע העשיל (דיין ומו"ץ במנצ'סטר). **מרבתי:** הגאונים רבי נפתלי צבי שמרלר, הרב אברהם מנחם הלוי שטיינברג, הרב מאיר אריע, הרב חיים פינטר מבוקאווסק, הרב שמואל פירר, הרב יוסף צבי דושינסקי, הרב דב בעריש וידנפלד (רבינו היה תלמידו המובהק), הרב שמשון אהרן פולונסקי. **מתלמידיו:** הגאון הרב אברהם יונה שוורץ מווינה. **מספריו:** **ישו"ת חשב האפוד- שלושה חלקים**.

הסופר ר' טוביה פריינד סיפר מעשה ששמע מפיו של גאב"ד לונדון, הגאון רבי אפרים פדווא ונאמן ביתו הרה"ח רבי אהרן ראנד, אשר זכה לשמש בקודש גם אצל אביו הגאב"ד הגאון רבי חנוך העניך פדווא זצוק"ל: היה יהודי שהיה ממקורביו של הגאב"ד רבי חנוך העניך זצ"ל שהתגורר בדירה נאה ומכובדת. בסמוך לדירתו גרה אלמנה שבורת לב וקשת רוח, שכמעט ולא היו לה קרובים וכך ישבה בביתה לבדה, גלמודה ושבורה.

רעייתו של היהודי הרבתה להתעניין בשלומה של האלמנה. היא חיזקה את רוחה ואימצה את נפשה. בעת שבעלה הלך לכולל בשעות אחר הצהריים היא הקפידה לבקר אותה כל יום. בנוסף ביקרה אותה בלילי שבת ועוד. דא עקא, אותו יהודי ונוות ביתו לא זכו לזרע של קיימא. כבר עברו חמש שנים מחתונתם. הם דרשו ברופאים אך הללו לא מצאו סיבה רפואית לכך.

באחת הפעמים שאשתו ביקרה בביתה של השכנה, האלמנה סיפרה לה כמשיחה לפי תומה שהיא מאוד שמחה שהיא באה לבקר אותה, והדבר הרי מתאפשר בגלל שאין לה ילדים ולכן יש לה זמן רב פנוי. "אני מתפללת שלוש פעמים ביום שמצב זה ימשך עוד ועוד", האלמנה אמרה. האישה שמעה את הדברים והוכתה בתדהמה נוראה, היא באה הביתה בוכיה ולבעלה סיפרה את אשר שמעו אוזניה. "מי יודע, אולי זאת הסיבה שעדיין לא נושענו? אולי התפילות האלו של האלמנה הן המונעות מאתנו פרי בטן?"

הבעל תהה כששמע שאשתו רוצה לעבור דירה מסיבה זאת. אשתו לא ויתרה ולבסוף הוא הלך לרבינו כדי לשאול אותו מה לעשות. כשרבינו שמע את השאלה הוא השיב בנחרצות: "הקב"ה שומע תפילות אלמנות, בוודאי שאתה חייב לעבור משם דירה ויפה שעה אחת קודם". כשראה שהאברך מהסס ומנסה למצוא צידוקים לכך שהוא לא צריך למכור את הדירה הגאב"ד לונדון ציווה עליו בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים: "גש מיד למתווך ותחזור אלי עוד היום עם בשורה שמצאת דירה אחרת. היום! אל תדחה את זה אפילו ביום אחד!"

שעות אחדות לאחר מכן האברך הגיע והודיע לרבו שעשה כאשר ציווה אותו. הרב בירכו בחום ואהבה: "יהי רצון שתפקד בישועה בקרוב, ותזכה לראות בנים ובני בנים, משנה מקום משנה מזל". כעבור שנה מעת שעברו לדירה חדשה נושעו בזרע של קיימא.

הרב פריינד מספר: "כששמעתי את הסיפור מפיו של גאב"ד לונדון, אמרתי לו שזה הרי ממש 'מופת' של אביו זצ"ל". הרב השיב לי: "המתן קמעא ואספר לך מה הוא המופת האמיתי בסיפור הזה... ההמשך של הסיפור הוא שמאז אותו יום אבי מורי לקח את אותה אלמנה תחת חסותו במקום המשפחה שעברה דירה. הוא היה שולח את נוות ביתו, הלא היא אמי מורתי, שתפקוד את האלמנה בתמידות ותדאג לכל מחסורה כדי שחלילה לא יהיה קטרוג." (מעובד מתוך 'לקראת שבת')

כבוד הורים

מזכרתי כי עד לפני תקופה לא ארוכה, נהגתי לבקר את הוריי פעם בשבוע או יותר. לאחרונה, עוד לפני שאיבדתי את המחברת, הפסקתי לבקר אותם.

מי יודע, אולי הקב"ה שולח לעורר אותי על הדבר הזה? הן הפסוק אומר על כיבוד הורים "לִמְעַן יֵיטֵב לָךְ" (דברים ה, טו), ומכלל הן לומדים גם לאו.

אם בזכות כיבוד הורים זוכים לכל מיני טובות, הרי שבהיעדר כיבוד הורים נלקחת הטובה ואין טוב אלא תורה! אולי האובדן של חידושי התורה בא, כדי להשיב אל ליבי כי עליי לחזור ולכבד את הוריי כראוי?

כיוון שהגעתי למסקנה קמתי ועליתי לבית הוריי. הם שמחו מאוד בביקורי, ואני חזרתי ואמרתי לעצמי כי מעכשיו אשתדל ביותר לכבד את הוריי ולבקרם בתדירות גבוהה כמקודם.

מיד למחרת (!) אבי מתקשר אליי ושואל: "איבדת מחברת של חידושי תורה?" – "כן", השבתי. "למה לא סיפרת לי?", שאל. אמרתי שלא רציתי לצער אותו, ואז הוא סיפר לי איך התגלגלו העניינים.

בעל הרכב שאצלו שכחתי את השקית עם המחברת נוהג לבקר את אביו מדי יום ביומו. באותה נסיעה בה הצטרפתי אליו הוא נסע לביקור היומי אצל אביו החולה.

אחרי שירדתי מהרכב הוא גילה את השקית שהשארתי. הוא ניסה לזהות את בעל המחברת שהיתה בשקית, אבל כמוכן לא הצליח, שכן לא השארתי לו שום רמז לשמי. הוא הביא את המחברת לאביו ושאל אותו אם יש לו רעיון איך להגיע למאבד. את המחברת הוא השאיר שם.

באחד הימים יהודי הגיע לבקר את האב ולקיים מצוות ביקור חולים. האב הראה לידיד את המחברת ושאל אותו אם יוכל לזהות את בעל המחברת.

האורח דפדף הלך ושוב, עד שגילה באחד הדפים, באותיות קטנות, שם משפחה. כיוון שהוא הכיר את אבי, הוא לקח איתו את המחברת והביא אותה לאבי, בשעה שישב בבית המדרש אחרי תפילת שחרית.

או אז זכיתי בטלפון המיוחל בו קיבלתי את הבשורה הטובה כי הָאֲבִידָה נמצאה. ראיתי בזה הארה מיוחדת מן השמיים, כי אכן זה היה התיקון שנדרש ממני.

הָאֲבִידָה התרחשה ברכב של מי שזוכה לכבד את אביו מדי יום, בעת הרפיון בכיבוד הורים נלקחה ממני הטובה, ועתה, משהתחזקתי – חזרה הטובה ברחמי שמיים, מיד למחרת הביקור החשוב אצל אבי שיחיה לאורך ימים טובים.

להלן סיפור מופלא המעובד מתוך העלון **'השגחה פרטית'**. יש בו כדי ללמד אותנו על החשיבות בכיבוד הורים. להלן הסיפור מפי בעל המעשה:

בוקר אחד בדרכי לישיבה בה אני מוסר שיעור עצרה לידי מכונית. בעל הרכב התעניין למחוז חפצי והציע באדיבות לקחת אותי לישיבה. הוא שמח לקיים בי מצוות הכנסת אורחים.

הנסיעה היתה נעימה. בסופה כבר הייתי לחוץ להגיע בזמן. מיהרתי לרדת מהרכב. **רק אחרי שנכנסתי לישיבה והסדר התחיל הבחנתי ששכחתי את השקית שלקחתי איתי.**

בשקית היה אוצר בלום: **מחברת של חידושי תורה שכתבתי בעמל במשך שלושים שנה!** אין לי ממנה שום העתק ואין כל אפשרות לשחזר אותה.

כל חידוש בה הוא חלק ממני. אני חייב למצוא אותה, אבל אין לי מושג איך. למרבה הצער לא השארתי כל סימן מזהה על המחברת. לא רשמתי את שמי, אם כן איך בעל הרכב יגיע אלי?

מדובר בְּאֲבִידָה שאין לה תמורה. אי אפשר לנחם אותי שאכתוב חידושים אחרים, כי אני צריך דווקא את החידושים האלה. שלושים שנה שהמחברת הולכת איתי, ועתה אנה אני בא? קשה לאמוד כמה שווה מחברת כזאת, שהרי "טוב לי תורת... מאלפי זהב וכסף".

בימים הבאים עשיתי סגולות שונות למציאת הָאֲבִידָה, תליתי פתקים בכל מיני מקומות הגיוניים יותר ופחות. את מירב המאמצים השקעתי בזיהוי בעל הרכב.

מכיוון שירדתי מהרכב באזור של חנויות, ביקשתי מבעלי החנויות שינסו לראות במצלמות האבטחה את הרכב ממנו ירדתי, ולראות את מספר הרישוי שלו.

היה מרגש לראות באיזו אכפתיות נענו בעלי החנויות לבקשתי. עם ישראל רחמנים בני רחמנים. הם התיישבו על המצלמות, אלא שהתוצאה היתה עגומה מבחינתי.

האחד אמר שבדיוק ביום זה המצלמה לא עבדה. אצל השני – בדיוק ברבע השעה הזאת המצלמה נחה. השלישי דווקא איתר את הדקות שבהן יצאתי מהרכב. ממש יכלו לראות איך אני מסתובב והולך, אבל את מספר הרישוי לא הצליחו לזהות.

המשכתי להתפלל ולצפות לישועה. החיפוש אחר המחברת היקרה הלך והתרחב ל"נחפשה דרכינו ונחקורה". בשעת ברכת המזון, בעת אמירת הרחמן, כיוונתי וביקשתי מבורא עולם שיראה לי מה עליי לתקן. הקב"ה האיר את עיניי.

לע"נ

תנצב"ה

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
מאיר מורד בן שושנה ז"ל	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל
יצחק יצקן בן רחל ז"ל	עמירם בן דבורה ז"ל	שמואל בן רבקה ז"ל
אברהם בן יונה ז"ל	ר' שאול בן סילביה זצ"ל	רפאל בן אסתר ז"ל
סעידה בת תופחה ע"ה	שני בת אסתר ע"ה	עזרא בן כאתון ז"ל
מזל בת שמעון ע"ה	סודי בת חביבה ע"ה	יצחק בן חביבה ז"ל
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	אסתר בת גולה גאולה ע"ה	אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
יעקב בן אסתר ז"ל	יוסף בר סעדה ז"ל	קסאנש בת דגיסו ע"ה
אביגדור בן ג'ולי ז"ל	שלום בן אסתר ז"ל	סוליקה בת עישה ע"ה
רחל רפאת בת השת ע"ה	אריה בן מרים ז"ל	שרה בת נרקיס ע"ה
מרים בת שרה ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל	יעקב בן סלימה ז"ל
פיבי מלכה בת מזל ע"ה	אילנה (מחזרה) בת שרה ע"ה	ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה
נעמי בת כותן ע"ה	מאיר בן נעמי ז"ל	יהודה בן סעידה ז"ל
משה בן רותה ז"ל	שפרה בת פסיה ע"ה	עפאת בת השת ע"ה
סעדה בת בסה ע"ה	שרה גבריאלי בת נאוה ע"ה	חיים חומטל בן רינה ז"ל
בתיה (מרדה) בת שמחה ע"ה		ישראל בן חיים משה גרשון ז"ל
		נעימה בת שרה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל	רחמים בן רחל ז"ל	חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל
ר' עולילאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל	אביחי בן אסתר ז"ל	יצחק בן פנינה ז"ל
חי יזי בן קלרה ז"ל	ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל	אסתר בת נעמי ע"ה
ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל	ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל	אורה בת נעימה ע"ה
מישא אסתר בת זרהה ע"ה	מסעוד בן יקוט ז"ל	רחמה בת מסעודה ע"ה
סעידה בת תופחה ע"ה	אליהו בן חיים משה גרשון ז"ל	